

1881
Utlöf. Pol. Åkon
Utlöf. Brinck.

ALLAN-LINIEN

till

AMERIKA, CANADA, AUSTRALIEN och INDIEN.

Agenturen i Malmö förestås af

Herr Joh. Brinck.

Afdelningskontor i de flesta större städer och
på landsbygden vid större stationer.

Ur KB:s samlingar

Digitaliserad år 2013

National Library
of Sweden

Malmö i Februari 1881.

1881

Wtflgtsredning.
P. O. Åker

ALLAN-LINIEN

till

AMERIKA, CANADA, AUSTRALIEN och INDIEN.

Agenturen i Malmö förestås af

Herr Joh. Brinck.

Afdelningskontor i de flesta större städer och
på landsbygden vid större stationer.

Obs.! Allan-Linien är den enda linie hvars
ångare afgå från England 3 gånger
i veckan.

Malmö i Februari 1881.

Vägledning och underrättelser

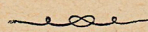
för

Emigranter

från Sverige till Amerika,

meddelade af

Allan-Liniens Agentur i Malmö.

Malmö,
C. A. Andersson & C:s boktr., 1881.

Den, som ämnar öfvergifva sitt fädernesland för att söka en bättre utkomst i Amerika, bör framför allt väl bereda sig för denna viktiga förändring i sina lefnadsförhållanden, ty huru denna omflyttning från gammal välkänd mark, till en ny, om än bättre, än må slå ut, så får dock utvandrararen alltid bereda sig på många svårigheter, om hvilka han måhända förut aldrig haft någon aning.

Men när du efter noggran pröfning och tillräcklig beredelse beslutat dig för resan, så är det viktigaste af alla råd för en behaglig resa denna: Medtag så mycket penningar och så litet saker som möjligt! Res ej, om du ej har tillräckligt med pengar såväl för resan till den ort, dit du ämnat dig, som ock en god kassa för oförmådade inträffande motgångar eller nödvändigheten att resa vidare till annan ort. Det är otroligt med hvilket lättsinne en del utvandrare anträda sin resa. Försedda med en vida knappare kassa, än hvad de veta att resan kostar, förlita de sig på, att blott de komma till Malmö, skall man för äran och nöjet att få öfverföra dem till Amerika, befordra dem till huru lågt pris som helst. De besinna ej, att utom öfver 700 svenska mils färd från Malmö öfver England till landstigningsplatsen, de i 14 dagar eller, till landstigning sker i Amerika, skola underhållas med god och tillräcklig föda, hvilken, då största delen deraf måste anskaffas i England, der födoämnen äro mycket dyrare än i Sverige, medtager en betydlig del af passagerare-afgiften, som dessutom genom jernvägstransporter m. m. i England ytterligare reduceras; och som afgiften genom konkurensen redan är betydligt nedtryckt, måste den för närvarande betraktas såsom ytterst billig.

Då nu ej penningar fattas, utan du har tillräckligt deraf för resan och ändå något öfver för att kunna reda dig, blir nästa fråga: hvilken ångbåtslinie bör väljas för öfverresan till Amerika? Skulle man läsa och sätta tro till alla de puffande cirkulärer och prospekter, som af agenterna spridas i tusental kring landet, komme man många gånger i villrådighet om, hvilken Linie man borde välja; men tack vare konkurrensen torde numera hvarje Linies rederi uppbjuda all sin förmåga att täfva med de öfriga för att sörja för passagerarnes bästa. Alla hafva de nya, stora och snabbgående ångare, och dessas inredning, byggnad och utrustning är öfver hufvud taget lika och enligt gällande lag och reglemente för passagerarfartyg. Afundsjukan bland agenterna gör, att dessas runnare söka sina egna och nedsätta andras Linier, hvilka de vanligen säga vara lastdragare, deras egna deremot "postångare". Oförsyntheten har gått så långt, att sådana uppgifter på små tryckta papperslappar blifvit spridda bland allmogen uppåt landet, tillkännagifvande, det vissa af dessa agents Linier endast hade postångare, som gjorde resan från England till Amerika på 7 dagar, vissa timmar och minuter, då deremot öfriga Linier hade lastdragare; dessas ångare erfordrade 14 till 16 dagar från England till Amerika. Skadeglädjen blef dock kort; ty så snart sådan uppgift fann vägen till öfriga agenter, blef det rapporteradt till de öfriga Linierna i England, som den osanna uppgiften var afsedd att skada, och agenten, som varit upphofvet till densamma, slapp för den gången undan med en sträng tillrättavising och 1000 kr. böter, jemte ordres att ögonblickligen hindra spridningen af sådana osanna uppgifter. Skilnaden mellan de olika Linierna kunde möjligen någon gång ligga uti passagerarnes behandling af befäl och besättning samt i kosthållningen ombord; men numera spörjs sällan någon klagan deröfver; men om sådan förekommer, bör man med största varsamhet lyssna till en sådan berättelse, som kan vara uppdyktad eller köpt för att nedsätta någon Linies anseende. Skulle det deremot genom enstämmiga berättelser förefinnas grundad klagan mot behandlingen om-

bord å någon Linies ångare, är det en ren skyldighet att offentliggöra detta.

Uppskjut likväl icke, tills du kommer till Malmö, med att förvissa dig om plats å derifrån afgående ångfartyg. Detta sker derigenom att till agenten för den Linie, du valt, insända handpenningar, som sedan vid liqviden på kontoret i Malmö komma dig tillgodo. Deigenom försäkrar sig utvandrären ej allenast en god plats ombord för resan, utan får äfven vara i fred för enträgna värfvare under vägen till Malmö. Har du familj och icke någon fullt pålitlig vän eller anhörig i Amerika, som du med säkerhet vet kan taga emot eder alla, herbergera och hjälpa eder till rätta, tills ni fått eget bo eller fast plats att slå eder ned på, så lemna heldre din familj hemma för en kortare tid och res ensam ut. Oftast inträffar nemligen, att du på den plats, dit du ämnat gå, icke finner passande arbete eller lämplig jord att köpa, utan ser dig nödsakad att uppsöka andra trakter. Huru mycket lättare och friare rör du dig då ej, om du är ensam än åtföljd af hustru och barn. Finner du dig väl derute och inser, att du godt kan reda dig med familj, hemta då denna eller i motsatt fall återvänd hem.

Det nu sagda torde vara nog om ångbåtslinierna i allmänhet; återstår nu att nämna något om Allan-Linien; om sättet, på hvilket passagerare af denna befordras till Amerika, om afgångsdagarne, tiden, som åtgår för resan från Malmö till landstigningsplatsen, mathållningen ombord jemte annat, som kan vara af intresse att veta och nyttigt att iakttaga för tillämnade utvandrare till Amerika.

Allan-Liniens

ångbåtsflotta består för närvarande af följande postångare:

Parisian	5500 tons.	Scandinavian	3568 tons.
Sardinian	4876 "	Prussian	3530 "
Polynesian	4483 "	Hiberian	3252 "
Circassian	4224 "	Caspian	3228 "
Sarmatian	4147 "	Nova Scotian	3505 "
Moravian	3823 "	Buenos Ayrean	4505 "
Peruvian	3538 "	Grecian	4100 "

Nestorian	3189 tons.	City of Mecca	2790 tons.
Austrian	2958 "	" " Oxford	2828 "
Canadian	3406 "	Glendaruel	1761 "
Manitoban	2895 "	Glemorag	1576 "
Phœnician	2866 "	Glenfinart	1530 "
Valdensian	2756 "	Glenbervie	800 "
Lucerne	2425 "	Gleniffer	800 "
Newfoundland	1500 "	Glencairn	1564 "
Acadian	1431 "	Abeona	979 "
City of Damascus	4250 "	S:t Patrick	992 "
" " Arga	3912 "	Romsdal	1827 "
" " London	3712 "	Ardmillan	1655 "
" " Venice	3706 "	Strathearn	1705 "
" " Manchester	3625 "	Strathblane	1364 "
" " Cambridge	2829 "	Ravenscrag	1263 "
" " Khios	3746 "	Pomona	1196 "
" " Edinburgh	3712 "	Chippewa	1072 "
" " Canterbury	3512 "	Medora	781 "
" " Carthage	3150 "	City of Montreal	1187 "

20 af dessa ångare trafikera Amerika, nämligen:

Parisian.	Scandinavian.	Nestorian.
Sardinian.	Prussian.	Austrian.
Polynesian.	Hiberian.	Canadian.
Circassian.	Caspian.	Manitoban.
Sarmatian.	Nova Scotian.	Phœnician.
Moravian.	Byenos Ayrean.	Valdensian.
Peruvian.	Grecian.	

En af dessa lemnar Liverpool hvarje Tisdag, Onsdag och Thursdag.

Liniens öfriga fartyg ha särskilda trader på Indien, Medelhafshamnarne med flera orter.

Hvad särskildt fartygens konstruktion, för erhållande af den största möjliga hastighet beträffar, så visa nedanstående utdrag ur Loggböckerna hvarje särskildt fartygs förmåga att klyfva oceanens vågor.

1877 från Liverpool

gjorde Sarmatian	en resa öfver Atlanten på	7 dag. 19 tim. 50 min.
" samma	" " " " " "	" 7 " 9 " 30 "
" Sardinian	" " " " " "	" 7 " 19 " 45 "
" Peruvian	" " " " " "	" 7 " 19 " 30 "
" Sarmatian	" " " " " "	" 7 " 15 " 30 "
" Circassian	" " " " " "	" 7 " 8 " 45 "
" Moravian	" " " " " "	" 7 " 17 " 45 "
" Polynesian	" " " " " "	" 7 " 20 " 30 "
" Sarmatian	" " " " " "	" 7 " 3 " 40 "
" Sardinian	" " " " " "	" 7 " 11 " 30 "

1878

gjorde Sarmatian	en resa öfver Atlanten på	7 dag. 22 tim. 10 min.
" Sardinian	" " " " " "	" 7 " 15 " 5 "
" Sarmatian	" " " " " "	" 7 " 6 " 30 "
" " " " " "	" " " " " "	" 7 " 5 " 30 "
" Sardinian	" " " " " "	" 7 " 18 " — "
" Polynesian	" " " " " "	" 7 " 20 " 30 "
" Sarmatian	" " " " " "	" 7 " 6 " 30 "
" Sardinian	" " " " " "	" 7 " 5 " 40 "

1879

gjorde Sardinian	en resa öfver Atlanten på	6 dag. 23 tim. 30 min.
" Moravian	" " " " " "	" 7 " 9 " 45 "
" Peruvian	" " " " " "	" 7 " 14 " — "
" Circassian	" " " " " "	" 7 " 11 " — "
" Peruvian	" " " " " "	" 7 " 6 " — "

Alla Allan-Liniens ångskepp, som trafikera Amerika, äro riggade till fregatter och ha i följd deraf en stor segelmassa, så att om ett missöde i maskinen skulle uppstå under resan, kunna dessa ångare segla lika godt som 1:sta klassens segelfartyg; dessutom äro dessa fartyg dugliga sjöbåtar, som ej vagga eller rulla så mycket som andra ångare, då hafvet är oroligt. Vågorna slå högst sällan upp på det öfversta däcket.

Och den stränga diciplin som här är rådande, gör det möjligt, att vidmakthålla allt i sitt goda skick, äfvensom att vaka öfver att hvarje man af besättningen fullgör sina pligter. Kosten är väl och renligt lagad samt serveras i så tillräckliga portioner, att alla blifva tillfredsställda. Besättningen, från kaptenen till skeppsgossen, sätta en ära i att så tillmötesgå passagerarne, att dessa finna sig belättna; och bolaget är icke heller sparsamt med sina belöningar till dem, som göra sig deraf förtjente.

Resgods och andra förnödenheter.

Det resgods, som är lämpligast att medföra hemifrån är en ordentlig, stor och stark kista, innehållande nödiga goda sängkläder, skodon och linne. Kistan bör kring-surras med rep, vara försedd med säkert lås samt tydligt namn och adress.

Dessutom bör medtagas, för att alltid hafva tillhands, en nattsäck eller ett mindre skrin, innehållande det ound-bärligaste för resan, såsom knif, gaffel, sked, och bleck-kärl för maten, som erhålles ombord (dessa kärl, jemte madrass och en mindre kudde, finnas alltid att tillgå i Malmö) samt borste, kam, tvål, spegel och andra småsaker för resan och slutligen ett täcke eller en filt. För resorna på jernvägarna i Amerika, på hvilka man sjelf måste hålla sig med kost, bör man förse sig med en lätt reskost, som bekvämligast förvaras i en korg.

Vid ankomsten till Malmö.

När emigranterna förut underrättat om sin ankomst till Malmö emottagas de vid stationen af ombud från Liniens kontor, hvilka ombesörja fri transport af deras saker samt ledsaga dem till Liniens eget hotell, der de få uppehålla sig under vistelsen i Malmö. På Allan-Liniens kontor träffas hvarje dag Liniens agent, som gerna står till tjänst med råd och upplysningar, lemnar gratis, då så önskas, tryckta beskrifningar öfver land, som är till salu i de olika staterna i Amerika, jemte andra nödiga upplysningar, samt utfärdar biljetter, då liquid för densamma är erlagd.

Enär det stundom händer, att då passagerare anlända hit med ångbåt eller jernväg, de blifva omringade af andra Liniens ombud, så böra de, för undvikande af allt trakasseri på förhand bestämma sig för Allan-Linien, som bevisligen är den största, som trafikerar Amerika och en af de bästa och då behöfva de blott fråga efter Allan-Liniens ombud som genast är till hands och förer passagerarne till sitt hotell. De, som icke ha bestämdt sig för att resa med Allan-Liniens ångare, hänvisar ombuden till annat snyggt och propert logi för det ovanligt billiga priset af 50 öre pr dygn.

Afresan från Malmö.

Ordinarie befordring från Malmö via Newcastle sker hvarje torsdag, men äfven alla andra dagar ifall passagerare så önskar via Köpenhamn—Hull—Liverpool eller via Hamburg—Grimsby—Liverpool.

Så snart man kommit ombord på ångaren i Malmö dit man följes af ombudet från kontoret, får man sin sofplats sig af honom anvisad och bör då taga denna i besittning genom att der placera sina sängkläder och öfriga reseffekter, som man behöfver hafva till hands under resan. Den större kistan nedsättes i lastrummet. Under resan från Malmö till Newcastle erhålles mat 3 gånger om dagen, och begagnas då de matkärl af bleck, som köpts i Malmö eller annorstädes. På dessa ångare är besättningen svensk, och böra passagerarne alltid vända sig till kapten eller styrman för erhållande af råd och upplysningar.

Ankomsten till Newcastle.

Efter något öfver 2:ne dygns resa öfver Nordsjön anländer man till Newcastle, då såväl emigranterna som deras reseffekter transporteras i land, der de emottagas af agenten på platsen, som ombestyr deras vidare befordran med första afgående bantåg till Liverpool genast efter slutad tullvisitation, ty denna måste alltid försiggå vid ankomsten till fremmande hamn. Emigranterna böra då hafva till hands sina nycklar för att öppna de kistor, tulltjenstemännen önska visitera. Med undantag af tobak och spirituosa, hvarpå är hög tull i England, och hvaraf man endast får medföra helt litet för eget behof, kan man medföra hvad som helst utan anmärkning; krut och andra farliga explosiva ämnen, som kunna förorsaka skada, äro dock förbjudna att medföras.

Jernvägsresan från Newcastle till Liverpool

upptager en tid af 5—7 tim. beroende på hvilket tåg man kommer att gå med. Under denna tid bestås ingen kost, dock får man mat före afresan samt vid ankomsten till Liverpool. Emigranterna böra förse sig med vatten

vid afresan från Newcastle eller vid stationerna, då tiden det medgifver. Dertill är en liten vattenkanna af bleck, som man medhaft ifrån Malmö, lämplig att använda.

Vid ankomsten till Liverpool möter vid tågets ankomst till stationen tolken från hufvudkontoret, som genom telegraf från agenten i Newcastle blifvit underrättad om emigranternas afresa derifrån. Tolken, (som ropar högt Allan-Liniens passagerare) tar här vård om emigranterna och ledsagar dem till, för deras räkning, iordningsställda goda och snygga logier, der en riklig förplägnad af mat och dryck, samt goda bäddade sängar vänta dem, hvilket allt de kostnadsfritt åtnjuta under uppehållet i Liverpool, som varar 1—3 dagar. Detta uppehåll i Liverpool är ganska välgörande för många. De hinna då att stärka och hvila ut sig efter första sjöresan öfver Nordsjön, som alltid är den värsta för den vid sjön ovane. Tolken vid hufvudkontoret i Liverpool ombesörjer vidare sakernas transport från jernvägsstationen till den Atlantiske ångaren, der alla reseffekter utställas i rader på däck, så att emigranterna vid sin ankomst ombord kunna taga med sig i sina hytter, hvad de önska och ämna begagna under vistandet ombord, då det öfriga, som ej skall begagnas under resan, såsom större kistor m. m. nedsättas i lastrummet, sedan man tagit derur, hvad man ämnar begagna.

Ombord på Atlantiska ångaren och resan öfver Oceanen.

Efter uppehållet i Liverpool, en af Europas största handelsstäder, der mycket af intresse varit att bese, är tiden inne att gå ombord på den Atlantiske ångaren och fortsätta resan. Emigranterna afhentas då af tolken och ledsagas af honom från sina respektiva logier till ångaren, som ligger färdig att afgå. Vid sidan af densammans reling stå då Engelska regeringens besigtningssman, som skall hafva reda på passagerarnes antal, 2:ne läkare, en från land och en tillhörande fartyget, hvilka det åligger att tillse, att ingen af emigranterna är behäftad med smittosam sjukdom, i hvilket fall han föres till sjukhuset. När emigranterna gått förbi dessa herrar, emottagas de

af fartygets tolk och uppappare, samt visas af dem till de hytter, de under vistandet ombord komma att begagna. Sängkläder, matkärl och hvad öfrigt som ombord skall begagnas, blifva derefter af uppappare transporterade till hytterna efter emigranternas egen anvisning på sina saker. Allan-Liniens alla Atlantiska ångare äro så inredda att på öfversta däck finnas inga hytter eller sofrum för någon klass' passagerare, utan är detta helt och hållet rent och fritt, samt användes som promenadplats och är tillgängligt för alla; på nästa eller så kallade fasta däck äro salongerna och hytterna för 1:sta och 2:dra klassens passagerare belägna, samt dessutom en mängd hytter för fartygets befäl och tjänstemän jemte restaurationslokal, kök, bageri m. m. Midskepps och vidare förut de så kallade mellandäcks eller steerage, är afdeladt i sofrum eller hytter för 3:dje klassens passagerare. Hytterna, hvilka hvardera ha sofkojer (fasta sängar), äro belägna längs fartygets sidor, hvarå fönster äro anbragta. Motsatta sidan af hytterna, liggande inåt fartyget, är ofvan om dörrarne försedd med luftvexlingsgaller, hvarigenom frisk luft erhålles. Mellandäcket är dessutom upplyst genom större cylindrar med patentglas. Hela midten af mellandäcket emellan hyttrader är försedt med långa bord och bänkar, vid hvilka emigranterna intaga sina måltider, som der serveras dem af fartygets uppappare 3 gånger dagligen.

Matordning ombord.

Passagerare erhålla så mycket mat de kunna äta, allt af bästa beskaffenhet samt väl kokad och utdelad af kompaniets egna tjenare.

Frukost kl. 8. Thé, kaffe, socker och färskt bröd eller kex och smör, eller hvetemjölsgrot med sirup i fall detta föredrages.

Middag kl. 1. Soppa kött och fläsk med bröd och potatis; eller fisk och potatis 2:ne dagar i veckan. Dessutom om Söndagar pudding.

Qvällsmat kl. 6. Thé, socker, kex och smör.

Obs! Companiet håller egna restauratörer.

För Israelitiske trosbekännare serveras särskildt mat när sådant önskas.

Vid ankomsten till landstigningsplatsen Newyork, Quebec, Baltimore, Boston eller Halifax.

De emigranter, som i Malmö köpt biljetter till olika platser i det inre af landet emottagas af tolken vid kon-toret, som står uteslutande till emigranternas tjänst och ledsagar dem och deras reseffekter till bantåget. Sedan emigranternas bagage blifvit af jernvägstjenstemännen emottagit och polletteradt, erhålles ett kontramärke, som bör noga förvaras och uppvisas vid framkomsten för åter-fäendet af bagaget. Passagerare bör för öfrigt ställa sig till efter rättelse de upplysningar, som medföljande tolk och jernvägstjenstemän meddela. De af emigranterna, som ämna stanna i Chicago hänvisas till Allan-Liniens kontor derstädes, N:o 72 La Salle Street, der tillförlitliga upplysningar öfver alla der på platsen varande förhål-landen, såsom hvar land finnes att köpa på förmånligaste vilkor, hvar lönande arbete bör sökas m. m. beredvilligt meddelas.

Emigranter, som icke hafva biljett längre än till landstigningsplatsen lemnas råd och upplysningar; de blifva visade till snyggt och billigt logi, dit deras saker fritt transporteras och om de hafva anförvandter, släg-tingar eller bekanta på platsen, hänvisas de dit; allt efter önskan.

Valet af destinationsort i Amerika.

Att tillförlitligt och sanningsenligt kunna uppgifva till hvilken stat eller plats i Amerika det är fördelakti-gast att resa, är här ej omöjligt. Det togo dock för mycket utrymme i anspråk att redogöra för alla de be-skrifningar öfver landets beskaffenhet i de olika staterna af Amerika, som af jernvägskompanierna derstädes tryc-kas och spridas. De, som så önska, kunna dock erhålla särskilda beskrifningar öfver en del af olika stater; men de, som ej ha någon bestämd plats eller anhöriga att resa till, erhålla säkraste underrättelser om de platser, till hvilka det är fördelaktigast resa, vid framkomsten till Amerika eller i Chicago.

Amerikanska mynt, mått och vikt i förhållande till Svenska.

1 dollar i guld eller papper.
100 cents = 3: 80.

Valörer:

1, 2¹/₂, 3, 5, 10 och 20 i guld.
1, 2, 5, 10, 20 och 100 i papper.

Längdmått:

100 yards = 154 alnar.

Spanmålsmått:

100 bushels = 21 tunnor, 24¹/₂ kanner.
1 bushels = 13¹/₂ kanner.

Vätvarumått:

100 gallons = 144²/₅ kanner.
1 gallon = 1,44 kanner.

Vikt:

1 ton = 20 centner.
1 centner = 120 z .
100 pounds = 106³/₄ z .

1 tunnland = 1¹/₄ acre eller
4 tunnland = 5 acre.

Slutord.

Och till sist ett råd till Eder, I unga, raska, men medellösa män och ynglingar af Sveriges jordbrukareklass. I, som skullen skatta Eder lyckliga att en gång i en framtid kunna ega ett litet eget hem, men som knappt kunnen hoppas att någonsin härstädes kunna förvärfva medel dertill och därför ämnen begifva Eder till främ-mande land att söka Eder lycka. Nåväl! — Gån till Amerika, tagen tjänster eller betingsarbete der, arbeten flitigt, sparen på Edra inkomster allt hvad I kunnen, hemsänden Edra öfverskott till förräntning i någon säker bank i Sverige; och när I efter några års förlopp sam-

lat nog för att köpa Eder en liten gård, återvänden då till Edert älskade fädernesland, ty endast i den bygd, som sett Eder födas, och der I tillbragt Edra barndoms- och ungdomsdagar, kunnen I dock säkrast finna en sann och oblandad lefnadslycka, och på vårt herrliga och gamla Sverige kan med fullt skäl tillämpas den store finske skaldens sång:

Vårt land, vårt land, vårt fosterland
Ljud högt o dyra ord!
Ej lyfts en höjd mot himlens rand,
Ej sänks en dal, ej sköljs en strand
Mer älskad än vår bygd i Nord,
Än våra fäders jord.

Rekommendationer från med Allan-Linien genom herr Joh. Brinck, Malmö, resta emigranter.

Ludlow den 7 April 1879.

Nu emedan vi finna oss en ledig stund, är det oss ett kärt nöje och tillika vår skyldighet att teckna några rader till H. H. Först frambara vi vår tacksägelse för alla de uppriktiga, med sanningen öfverensstämmande upplysningar vi erhöilo hos H. H. före vår afresa från Malmö; vi hafva deraf haft stor nytta och säga ännu en gång vår hjertliga tack, ty sedan vi hit till Ludlow anlände, hafva vi riktigt kunnat värdera en duglig agent; hvilket vi alltigenom funnit i Hr Brinck. Kosten och sofplatserna såväl ombord som uppehållen i Liverpool och vid landstigningsplatsen var utmärkt och samtliga om bord varande passagerare godt tillfredsställda. Resan öfver Oceanen varade 8 dygn. De 3 Härlunda-pojkarne fingo begråta, att intet de antogo Hr Brinckes välvilliga råd och löste biljett på Allan-Linien. De fingo, från det de reste från Malmö ända till sin framkomst dålig kost, och fingo sjelfve bära sina saker från jernvägen och till båten samt tvertom, detta sluppo vi på Allan-Linien. Så i smäländingar, lyden agenten Hr Joh. Brinck, Ni behöfven intet frukta då att komma ut för falska agenter, som, sedan de hafva såldt kontrakterna och fått penningarna, sedan fråga de icke efter hur "Slavandarne" får det på resan.

Vi kunna upplysa, att vi hafva god helsa, god arbetsförtjenst, 6 kr. i svenska penningar om dagen.

Vi arbeta i Sägmölla. Många helsningar till Joh. Brinck och hans familj med flera.

Först och sist varder vår trovärdiga agent från oss helsad.

A. J. Magnusson Hultgren. S. Magnusson Hultgren.

Conal dofver den 2¹/₆ 80.

Älskade Broder jag vill härmed uppfylla mitt löfte jag gaf dig den dag jag reste förbi Malmö, skrifva och gifva dig min adress, och styrka dig i den mening att resa hit; för dig skall det icke blifva någon nöd. Jag vill emottaga och skaffa plats åt dig. Också vill jag råda dig gå med den Linie jag gick, den heter Allan-Linien, den var god och har ett förtjent godt rykte om sig. Så fort du kommer till Liverpool, skrif genast till mig.

Tecknar vänligen din broder *A. Andersson*.
Conal dofver Tuscarawas Conty Ohio in Care of
Fred. Roved N. A.

Quebec den 8 Oktober 1880.

Landsmän!

Undertecknade intyga att vi äro till alla delar belättna med Allan-Linien. Kosten utmärkt god, godt logis och sofplatserna väl inrättade. Och hafva vi samtliga emigranter såväl under resan som uppehållen rönt en i allo utmärkt behandling och tillmötesgående, och vilja vi rekommendera våra landsmän som ämna resa till Amerika att hänvända eder till Joh. Brinck i Malmö der Ni alltid kunna påräkna en reel behandling. Resan från Liverpool öfver Oceanen varade i 7 dygn.

J. M. Andersson,
Hjelmseryd.

P. J. Kjellman.

Axel Johansson,
Ryssby, Kronobergs län.

C. A. Carlsson,
Tjällma.

J. L. Niklasson,
Arby, Kalmar län.

O. Nilsson.

C. A. Andersson,
Tirinnaryd.

J. A. Hultqvist,
Ormensberga, Kronobergs län.

S. P. Andersson,
Norrköping.

J. M. Jönsson,
Ormesberga, Kronobergs län.

C. G. Carlsson,
Stiejtonta, Nyköpings län.

S. A. Johansson,
Stockholm.

J. A. Andersson,
Tirinnaryd.

J. A. Svensson.

Johannes Johannesson,
Gilberga.

J. G. Nilsson,
Folgs.

F. A. Fred,
Fridened.

P. Johansson.

P. A. Andersson,
Onaskö, Rödeby.

S. Trulsson.

J. Eriksson.

C. G. Larsson.

J. Nilsson.

Sven Bengtsson.

S. Petersson.

A. Andersson.

P. J. Petersson.

A. J. Andersson,
Lofta.

A. G. Gustafsson,
Hemmesjö.

O. P. Björklund.

Enoch Pettersson Nordgren.

Nils Nilsson,
Ryderkya.

J. A. Nilsson.

J. Danielsson.

C. J. Jakobsson.

J. A. Magnusson.

Broder Brinck!

Var god helsa kaptenen så godt från mig, det var en god karl; vi hade det mycket bra och hela besättningen var snäll och vänlig och alla frambära sin helsing till dig, broder Brinck. Lefve Allan-Linien och Brinck!

Liverpool d. 2⁸/₇ 80.

A. Lindblad.

Maskaka d. 19 Juli 1880.

Jag vill tacka dig Brinck för det bref, som du sände till mig; jag bekom det i förra veckan. Du skrifver att min broder kan få sina penningar; då kan du sända dem med min svåger Wallgren från Rögla, han skall resa till mig i år; han löser biljett hos dig; det var jag som rekommendera dig hos dem, som löste biljett från Söfde. Det var mina kusiner de 8. Per Jöns Jöns var min kusin.

Och jag kan rekommendera dig mera, för jag vet att du gör ingen orätt vid emigranter, utan du gör så godt du kan. Jag hade mycket treffig resa till Amerika; jag skall säga dig huru tiderna äro i Amerika.

I Manitoba kan man få land för ingenting; 160 acre odelbar jord, ingen sten, icke skog; man kan plöja

genast. En man skall hafva 200 dollar så är det bra, så kan di klara dem i Manitoba. Men jag skall säga dig att i Amerika är icke mycket bättre än i Sverige nu, jag vet det; du skall icke tro att jag ljuger, ty jag vet det, jag reser öfverallt; jag har varit på öfver 50 ställe, och jag får bref ifrån många platser i Amerika. Emigranter skall hafva fritt från Quebec till Toronto på banan. Agenten sade för mig i Toronto: di skall få fritt till Manitoba; men det får di ej nu. Här går många som icke har arbete i Amerika.

Jag har 400 acre, men det är skog allt. Det är endast 400 mil ifrån Toronto det är i Maskaka; jag har odlad 4 acre; jag skall säga dig, att, jag tänker att resa till Manitobanestaten för här är förmycken sten och skog men här är mycken fisk; jag har 3 sjöar, som gränsar till mitt land. Jag tyckte att det var trefligt att få läsa ett bref ifrån dig. Jag säger mången tusen tack för ditt bref; jag skall önska dig en god helsa; det är det bästa för oss alla i detta lifvet.

Tecknas vänligen af muraren

O. Junsson,
ifrån Röglå.

Somonauk d. 3 Sept. 1880.

Herr Brinck!

Då jag reste från Sverige så lofvade jag ju att skriva hur resan den gick. Mitt namn är Silfverström jag reste den 18 Mars.

Ondt och godt.

När man nu till dags tager en avis i hand, vill man icke hafva vanskeligt för att anträffa efterrättningar från våra till Amerika utvandrade landsmän. Det har bragt mig på den tanka, att en kortfattad beskrifning öfver en resa från Sverige till Amerika det kunde vara intressant för deras blads läsare. Den der står i begrepp med att taga en så lång tripp, som resan ifrån den gamla till den nya världen, väljer klarigtvis den Linie till öfverfart, der synes ega bästa garanti för lif och helsa. Jag vill nu framför alla andra Linier rekommendera

Allan-Lienen hvilken jag reste med, och jag är belåten därför. Jag har träffat många bekanta hvilka rest med andra Linier, men efter öfverfarten funnit sig ganska missbelättna. Jag kan icke säga om den Linie befordrar de meste passagerare; men jag tillråder en hvar som reser att han far med denna Linie. Såsom särskildt vill jag föredraga det är godt att få tillräcklig god kost både på sjön och under uppehållet i Liverpool samt ombord god behandling. De som reste med de andre Linier fingo ej hafva med sig mera saker än en viss tyngd, dock fick jag hafva allt hvad jag ville. Och då jag reste, lemnade jag mitt tyg hvilket jag sedan under hela resan var fri ifrån allt besvär med. Jag reste från Malmö d. 18 Mars. Bryggan var, som vanligt, då Emigrantskeppet skulle afgå, så uppfylld med folk, att jag med knapp nöd kunde komma ombord. Klockan 1 hisgade "Alexandra" ankar. Det var min födelsedag och jag betraktade den som ett godt omen. Såsom ett önskande till lycka och glädje i den nya världen sände de kvarstående söner och döttrar ett mångfaldigt "hurra," och viftade med hattar, mössor och näsdukar, hvilket syntes ej vilja taga någon ända. Snart var jag så långt, att jag ej kunde skymta Sverige, omgifven af himmel och vatten samt med bäfvan i hjertat, hvilket dock snart försvann. Vädet var vackert, icke en bölja syntes på hela farten öfver Nordsjön. Efter ett par dagar voro vi i England, der vi fingo vara på Hotellet i ett par dagar, fingo fri god kost, goda sängar att ligga i. Jag hörde ock Inman-Liniens passagerare säga, att de fingo ligga på golfvet med kläderna på. Vi kommo nu ombord på det stora Damskepp, som förde oss till Amerika. Jag vill nu fråga: hvad är skillnaden på ondt och godt? Jo, då jag var i Sverige fick jag träla från morgon till qväll just för torra brödet. Här kan man hafva 3 kr. om dagen för 10 timmars arbete samt allt annat fritt i stort öfverflöd. Jag skulle då jag var 15 år lära mig ett handverk för att ej vara bland de sämste. Jag blef då smed, hvilket är rent förgäfves i Sverige, men i Amerika tjenar de pengar. Jag var ett års tid vid Bökebergsslätt och arbetade för mitt torra bröd. Det var en mycken nöjsam plats för dem

som hade pengar, jag kände mig ganska belåten, men icke mer än hvarje söndag, ty då var det ett riktigt tivoli. Jag är viss på, att mången som läser dessa rader erinrar sig genast och kommer ihåg många löjliga stunder. Skulle någon vilja (af mina bekantingar och vänner) komma öfver till mig så skrif till

J. N. Silfverström,
Leland, Lassalle Cor, Nordamerika, Ill.

Jag skulle önska att Herr Brinck ville sätta dessa rader i Malmö Nya Allehanda, samt Ystads Allehanda. Lef väl.

I santy Conty d. 14 Sept, 1876.

H. Herr Joh. Brinck, Malmö.

Nu vill jag i min enskildhet öfversända några rader enligt löfte som jag lofvade Eder. För det första får jag omnämna huruledes resan den gick.

Enligt Herr Brincks förklaring nästan i alla hänseenden bra utan när jag kom till Chicago så fick jag betala öfvervigt på min den store kofferten; men orsaken var, att jag icke hade något kontrakt att visa för det tog agenten när jag kom till Boston, men jag fick ett annat i stället; men i annat fall gick resan både bra och lyckligt för mig, hvilket jag är skyldig att tacka den store Guden för. Jag skulle vilja fråga Herr Brinck huruledes vi skulle göra handel till biljett, till det förra jag nämnde (om så är) vill jag sanningsenligt veta huru mycket den skulle kosta från Malmö till Amerika nästa vår, och det blir troligtvis 2 i sällskap, och detta vill jag veta af Eder om Ni är god och skrifver mig till så skall jag skrifva och genast sända penningar. Jag skulle skrifvit mycket till Eder men det får bli nästa gång, det vill säga: Allan-Linien vill eller kan ingen klaga öfver; ty både agenter och befäl, samt besättning göra sin flit emot den stora mängden af emigranter som resa till Amerika. Nu vill jag sluta min skrifvelse men innan jag slutar, vill jag tacka för den goda rekommendation

och hyggligheter emot mig. Jag önskar att Ni skrifver till mig så fort som möjligt.

Vänskapsfullt
J. O. Pettersson.

Ad. Mr. J. O. Pettersson, Isanti, P. O. santi Conty Anocke Minnesota.

Herr Brinck, Malmö.

Den 14/9 1879.

Samtidigt med min kamrat kan jag berätta det resan gått efter omständigheterna godt och väl, med undantag af det snuskeri och knussel som rådde på båten: N. Catu mellan Köpenhamn—Hull, ty deras ordningar sågos mera vara afsedda för fyrfotingar än människor.

Jag har en 13-års flicka i Sverige, som jag ämnat taga öfver hit till våren, och vill med detta fråga ifall hon genom Tit. försorg ej kunde få komma öfver för half biljett om hon har flere emigranter med, som tager biljetter hos Herr Brinck.

Vänskapsfullt
W. Engman.

P. S. Efter Engelsmännen ej kunna säga Ingemansson, har jag måst ändra mitt namn till Engman. Adress den samma som kamratens. Om snart svar erhålles. D. S.

Hamburg den 31 Augusti 1880.

Broder!

Tack senast! Resan hit har gått bra och vill jag omtala det jag blir bemött med all den omsorg en emigrant kan hafva anspråk på. Jag bor på Hotel Frankfurt, ett Hotel som motsvarar Gustaf Adolf i Malmö. Här serveras kaffe om morgonen, sedan frukost. Middag mellan kl. 12—1. Qvällsmat när jag behagar. Agenten har ställt om med att ingenting mig felar; och är jag därför mot dig mycket tacksam.

I stor hast.

Vännen
R. Reymerd.

Var god hälsa Herr Hagberg.
Fästa dig ej vid mitt slarf.

Republic den $18\frac{1}{4}$ 1880.

Bästa Brinck och landsman!

Tid efter annan har förgått och jag har ej skrivit, som jag lofte förrän i dag. Jag löste biljett af dig d. 5 November till Chicago, hvilket jag var mycket tacksam; ty det var en god Linie att gå med emot hvad de säga som hafva gått med andre Linier; både mat och uppasning, allt var godt. Blott 9 dygn öfver Atlantiska hafvet. Äfvenså vill jag råda mina landsmän gå med denna Linie. Jag har skrivit till Sverige 17 bref till bekanta, och sagt, att de, som ämna sig att resa, så skola de vända sig till dig för att köpa biljett; 2 från Nässjö, en från Kristianstad, 3 från Svedala skola resa den första vackan i November månad detta år och de skola lösa biljett af dig, och så kan det hända det blir flere med dem. Jag har fått bref från dem, de skola komma till mig; jag arbetar på garnminne och har 2 dollar pr dag. Engelska är lätt för mig att lära, jag kan allaredan, hvad som behöfs. Mitt namn är känt både i Malmö, Arlöf, Lund, Stehag, Körnarp, Svedala, Hesselholm, Kristianstad, Elmhult, Alvestad och Nässjö; af många arbetare. Så vill du vara så god och sätta detta i tidningarne, så vill jag i nästa bref sända betalning hvad det kostar, sålunda: Ludvig Nilsson från Sösdala, vestra Göinge härad Kristianstads län löst biljett af Agenten Joh. Brinck i Malmö med Allan-Linien d. 5 November 1879 hvari jag finner, att Allan-Linien är den bästa, att gå med, så vill jag rekommendera mina landsmän att vända sig till Brinck, att köpa biljetter det är den billigaste. God mat, godt fartyg, allting är bättre än på andra Linier. Alla klaga, som reste med andra Linier, men jag och mitt sällskap äro stort belättna, således vill jag påminna mina landsmän, att gå till Brinck, att köpa biljetter.

Var god att skrif till mig, så vill jag nästa gång sända dig en adress till min flicka som skall komma till mig, hon skall köpa biljett af dig, och en murare som heter Pettersson i Malmö på östra värn vid Fredriksberg ad. August Lundqvist 43, han kommer till Chicago; jag

skref till honom i Jul, han skall lösa biljett af dig. Nu får jag sluta för denna gång; var god uppfyll min begäran.

Vänligen

L. Nilsson.

Ad. L. Nilsson Republicinne: marquette Conty Michigan, in care m. box N:o 2.

Fargo d. $21\frac{1}{9}$ 1880

H. Herr Joh. Brinck!

Jag vill härmedst efterkomma H. H:s billiga önskan näml. att lemna en beskrifning öfver resan hit, samt om ställningar och förhållanden här i denna del af Amerika. Hvad resan beträffar, så hade vi det tråkigaste strax i början af vår färd, men sedan vi kommit ombord i Hamburg blef det bra; vi afgingo med en Engelsk ångare som hette "Gipsson Qvue"; vi kommo i land i West-Hartlepool, hvarifrån vi afreste med bantåg till Liverpool, här måste vi vänta i 6 dagar innan någon båt afgick till Amerika; men den tiden gick ganska fort emot hvad den gick i Hamburg; men så hade vi icke Spiro här, som kunde pungslå oss; vi lefde ganska godt och hade ganska snyggt logi. Men sedan vi kommit ombord på den stora emigrantbåten Moravian blef det ändå mycket bättre åtminstone hvad maten beträffar, jag hade icke väntat en så god matordning som här verkligen var; vi erhöilo så god och tillräcklig föda, att intet fans öfrigt att önska, hvilket kan ses af följande intyg, som vi aflemnade innan vi landstego i Qvuebeck; det lydte så här: På begäran af befälhafvaren å Allan-Liniens emigrantångbåt "Moravian" få undertecknade afgifva det intyg att vi såsom emigrant-passagerare på resan från Liverpool till Qvuebeck åtnjutit sund och tillräcklig föda jemte det att luftvexling och renhållning i logementerna varit tillfyllestgörande. Ombord å "Moravian" d. 12 Juni 1880, och sedan tecknade vi våra namn derå då jag lemnade det frå mig var der några och tjugu som underskrifvit det, men endast Svenskar, ty hvarje nation för sig. Då

vi landsteg i Qvuebeck var der en tolk som sade oss hvart vi skulle få banbiljetter och han följde med oss till Förenta Staternas område hvarest en annan tolk tog hand om oss på så sätt gick det till vi nära nog kommit till Fargo. Fargo är en liten vacker stad; för åtta år sedan fans här icke mer än två så kallade Sekante som Farmare bygga då de tagit sig land, men nu är här flere hundra hus; här är 5 hotel, 4 kyrkor, 2 Bankar och 4 apothek, här skall byggas 2 kyrkor till i höstas. Fargo har omkring 4000 inv. Landet här i Dakota är så jemt, som om man säge hafsytan då det är stilla; här är den fetaste jordmylla man kan tänka sig hvilket visar sig bäst deruti att de kunna så hvete en tolf à fjorton år å rad på ett och samma ställe utan att behöfva gödsla, här finnes ej på många mils omkrets en enda sten, så att de kunna ej stensätta gatorna, trottoaren är bygd med plankor; skog finnes här icke mer än litet vid flodkanterna annars är det endast den jemna Praire så långt ögat kan skönja Landet. Här är ganska billigt så att man kan få 160 Acre för 15 à 20 Dollar. De så kallade jernvägslanden äro något dyrare men så äro de strax egare af dem, hvilket icke är förhållandet med de billigare landen. Det värsta är att här äro så svåra stormar hvilka kunna i ett ögonblick beröfva menniskor både hus och gröda ja ibland äfven lifvet; detta är det svåraste här i Dakota.

Jag får nu nämna något om arbetsförtjensterna här hvilka äro ganska goda. Här har en vanlig arbetare 1 Dollar 75 Cent. pr dag och det få de så länge de kunna arbeta jorden med gropning ty här skall läggas vattenledningar i Fargo. De kunna ej få så många arbetare de vilja hafva till detta arbete; här byggas äfven en ny bana, men allt skall vara färdigt på efterhösten, så det gör väl något till att daglönen är så hög. Jag får nu till sist säga hur jag och mina kamrater hafva det; jag erhöll arbete då jag varit här i 2 dagar och har haft jemt arbete sedan. Mina kamrater erhöilo ej arbete så fort tillfölje af att de kunde icke riktigt med något handverk, men det dröjde dock icke så länge förr än de erhöilo arbete, så att de lika väl som jag äro gan-

ska belåtna och vilja ej för någon del återvända till fäderneslandet, för närvarande utan om det skulle bli Anders Göransson, ty han har skrivit till mig, att han ämnar gå tillbaka till Sverige och uppbära sina penningar, för att sedan köpa sig en half Sektion utgörande 320 Acres land, men jag kan dock ej säkert tro det, att han går tillbaka så fort; han är för närvarande i Minnesota omkring 40 Engelska mil ifrån Fargo; han har hyrt ut sig till en Farmare på tre månader och skall hafva 80 Dollar och allting fritt; två af oss arbetar i Fargo och den ene på jernbanan något ifrån Fargo.

Jag har nu så godt sig göra låtit sökt att uppfylla H. H:s billiga begäran och har ej något mer att tillägga, men om H. H. skulle vilja hafva en karta öfver norra delen af Förenta Staterna utvisande jernvägars och stationernas namn, samt äfven hvilka stater, som äro minst befolkade, ty det kunde blifva en god vägvisare för dem, som ämnar söka sig ett hem i det fria vestern. Omnämnde karta tror jag mig kunna sända i bref om så önskas. Jag är tacksam för H. H:s beredvillighet att befordra min hustrus resa hit till mig, men jag har ämnat gå tillbaka om en 5 års tid, och då får jag se om jag stannar kvar eller återvänder och medtager familjen. Min och mina kamraters hjertliga helsning tecknar med största högaktning

J. W. Medock.

P. S. Hälsa min broder att bref är på väga till honom och mina anhöriga der hemma. D. S.

Vi samtliga passagerare som gått på Allan-Linien med ångaren "Polynesian" från Liverpool till Quebec äro nöjda med kost och uppässning. Ombord å ångaren "Polynesian" d. 7 Oktober 1880.

O. P. Björkman
från Elfsborgs län.

S. Pettersson
från Kronobergs län.

J. A. Andersson
från Kronobergs län.

Axel Johansson
från Russby, Kronobergs län.

- O. P. Björklund*
från Järnhem, Elfsborgs län.
- J. G. Andersson*
från Finnaryd.
- S. S. Kulsson*
från Herrsjömåla, Jemshög.
- B. Johansson*
från Långaryd.
- J. G. Nilsson*
från Folgs socken.
- N. J. Johansson*
från Thorskinge, Jönköpings län.
- J. Danielsson*
från Kronobergs län.
- J. Eriksson*
från Nyed, Vermland.
- S. A. Johansson*
från Stockholm.
- C. G. Jonsson*
från Tjellmo, Östergötland.
- C. A. Andersson*
från Finnaryd.
- J. L. Niklasson*
från Arby, Kalmar län.
- C. G. Larsson.*
- P. J. Pettersson*
från Kronobergs län.
- Nils Nilsson*
från Blekinge län.
- S. P. Andersson*
från Norrköping.
- A. F. Andersson*
från Tjärsta, Östergötland.
- A. G. Gustafsson*
från Kronobergs län.
- J. Johansson*
från Gillberga.
- A. J. Andersson*
från Vinö, Lofta, Kalmar län.
- P. J. Hellman*
från Herrlanda, Skara.
- J. M. A. Andersson*
från Hjelmseryd.
- C. A. Carlsson*
från Tjällma.
- E. Pettersson*
från Thorskinge, Jönköpings län.
- P. A. Andersson*
från Blekinge län.
- J. A. Nilsson*
från Angelstad, Kronobergs län.
- S. Johansson*
från Åhs, Jönköpings län.
- A. Jakobsson*
från Stockholm.
- L. Svensson*
från Kalmar län.
- Joh. Nilsson*
från Tingsås.
- O. Wilsson*
från Kalmar län.
- T. Johansson.*
- J. M. Jönsson*
från Ormesberga, Kronobergs län.
- J. A. Hultqvist*
från Kronobergs län.
- C. G. Jakobsson*
från Ingelstad, Kronobergs län.
- J. A. Svensson*
från Kronobergs län.
- F. Gustafsson.*
- F. A. Fred*
från Fredened.

Vi Svenske passagerare som rest med ångaren "Polynesian", tillhörande Allan-Liniens Kompany, har befunnit

oss alla nöjda och belättna med den proviant, som blifvit oss serverad här, samt att besättningen tillmötesgått oss alla på det vänligaste sätt. Intygas:

Quebec den 28 Augusti 1880.

- J. C. Elloru,*
Malmö.
- T. C. Johansson,*
Sigfred.
- F. O. Jönsson,*
Borgholm.
- Augusta Nilsson,*
Sundsvall.
- C. S. Johansson,*
Mönsterås.
- Maria Vorlund,*
Sundsvall.
- Amanda Johansson,*
Kronobergs län.

Vi undertecknade passagerare ombord å ångaren "Polynesian" tillhörig Allan-Liniens intyga härmed, att vi rönt ett i allo utmärkt tillmötesgående af så väl befäl som manskap. Särskildt vilja vi framhålla svenske tolken för sitt utmärkta tillmötesgående mot oss svenskar och rekommendera vi denna linie hos våra ärade landsmän, som ämna resa till Amerika.

Boston den 30 November 1880.

- Karl Herstedt*
från Rödinge.
- Håkan Persson*
från Rinneback.
- Nils Gustafsson*
från Ströö.
- Sigr. Berg.*
- Sven Bengtsson*
från Ströö.
- S Sandberg*
från Carlskrona.
- Emma C. Pettersson*
från Vaxtorp.
- Anders Hansson*
från Fogeltofta.
- Hanna Englesson*
från Gövad.
- C. E. Sundberg*
från Vendalen.
- F. W. Henriksson*
från Värna.
- Carolina Eliasson*
från Engholm.
- S. E. Bengtsson*
från Falkenberg.
- Ola Olsson Berg*
från Vanstad.
- Charlotta Hellman*
från Stockholm.
- Per Nilsson*
från Ströö.
- Anna Olsson*
från Westra Wram.
- Johanna Nilsson*
från Ströö.

Liverpool den 11 Juni 1879.

Vi undertecknade emigranter känna oss härvid skyldiga, att göra våra landsmän uppmärksamma på, att vi i alla hänseenden äro väl tillfreds, såväl med hänsyn till Allan-Liniens agenters beredvillighet som för det oklanderliga logi, rena, goda sängar, god mat och god upppassning här i Liverpool hos Mr Mildenstein.

Häraf följer att vi med glädje anbefalla våra bekanta att resa med Allan-Linien.

Joh. M. Johnsson.

Thorvald Christensson.

Anders Gudmunsson.

E. Johansson med familj.

Christian Mårtensson.

Eberhard Einarsson.

Söder k. slätten.

Anna Olsson.

Ragnhild Olsson.

Under samma anbefallning 10 andra underskrifter.

Quebec den 28 Juni 1879.

Undertecknade skandinaviske passagerare med Allan-Liniens ångare "Peruvian", på resan från Liverpool till Quebec, vilja på det bästa anbefalla denna linie. Resan har varit rask och angenäm, tillräcklig och god kost ombord; besättningen hygglig och tillmötesgående, samt gjort oss många tjänster.

Vi vilja derföre önska, att alla, som ämna utvandra, vilja begagna denna linie. Till slut tacka vi Allan-Liniens käcka manskap.

Chr. E. Olsson.

Knut O. Langei.

A. Olsson.

M. Andersson.

Joh. E. Johansson.

J Nilsson.

Anders Mathiasson.

Erik Eliasson.

Halvor Juulsson.

August Tomppson.

K T. Langerud.

Under samma anbefallning 131 andra underskrifter.

Quebec den 29 Juni 1879.

Undertecknade, passagerare med Allan-Liniens ångare "Peruvian", framlägga härmed sin tack till hela

besättningen för den goda behandling som blef oss bevist under resan från Liverpool till Quebec. Vi hafva all grund att anbefalla denna linie, hvarför vi egenhändigt underteckna våra namn.

Axel Andersson med familj.

Olof K. Knutsson.

Jakob Nilsson.

Göran S. Kvambeck.

Evan W. Skori.

Joh. Tomasson med familj.

Under samma anbefallning 8 andra underskrifter.

Quebec den 13 Sept. 1879.

Då vi nu med Allan-Liniens ångf. "Moravian" anländt från Liverpool till Quebec, kunna vi ej annat än tacka kompaniet och ångf. befälhafvare för dess omsorgsfulla omtanka för emigranternas väl. Vällagad och tillräcklig mat hafva vi erhållit ombord, samt snyggt och rent såväl i den gemensamma matsalen som i de enskilda logementerna, hvilka skurats hvarje dag, samt städats 3 gånger dagligen.

Icke litet beröm tillkommer stevarten Charles Furst för sitt outtröttliga nit och tillseeende öfver såväl städning som matutdelning, hvilken tillsett att alla erhållit sin rätt, samt såsom tolk uppfört sig artigt och höfligt hvilket härmed gemensamt af svenskar och norrmän intygas.

H. A. Flucell.

A. Svensson.

S. Jönsson.

Rud. Agrell.

A. T. Edström.

Joh. Westin.

Lars Jönsson.

Maria Westin.

Nils Persson.

O. G. Rundqvist.

A. G. Gren.

Joh. Nordin.

A. G. Hög.

Under samma anbefallning 52 andra underskrifter.

Quebec den 21 September 1879.

Vi skandinaviske passagerare med Allan-Liniens ångare "Peruvian" från Liverpool till Quebec vilja härmed på det varmaste tillkännagifva vår tack för den vänliga behandling som blifvit oss bevisad. Kosten vi erhållit ombord har varit tillräcklig och god. Vi vilja derför

på det bästa rekommendera Allan-Linien till befordring af emigranter, på grund af deras tillmötesgående och hjälpsamhet emot emigranterna i alla hänseenden; och vilja vi till ytterligare bevis härpå egenhändigt under-teckna våra namn.

P. W. Dahlin. C. Mattsson. L. E. Näsberg.
L. G. Eriksson. E. Andersson. Nils Karlin.
C. A. Andersson. E. J. Rödin. J. Wiklander.
C. E. Moberg. L. Carlsson. Joh. Petter Nilsson.

Under samma anbefallning 23 andra underskrifter.

Quebec den 12 Okt. 1879.

Vi undertecknade skandinaviske emigranter erkänna oss härmed högst tillfreds med den kost och uppässning vi erhållit ombord å Allan-Liniens ångare "Circassian". På resan från Liverpool till Quebec har ångarens besättning visat oss all välvilja och tillmötesgående och isynnerhet har den medföljande tolken icke sparat någon möda eller besvär för att befördra passagerarnes väl.

P. Hansson. Sv. Olsson. Joh:s Håkansson.
S. J. Bengtsson. Erik Hansson. Jöns Ingvarsson.
Charlotta Lundström. Amanda Lindström.
Kajsa Lindström.

Under samma anbefallning 17 andra underskrifter.

Rekommendationer från engelska emigranter befordrade med Allan-Linien till Amerika.

Quebec den 21 Juni 1880.

Herrar Allan Bro:s & C:ni!

Vi undertecknade, passagerare ombord å den utmärkte ångaren "Peruvian", tillhörig Allan-Linien, intyga härmed, att vi rönt ett i allo utmärkt tillmötesgående såväl af befäl som manskap.

Vi hafva all grund att anbefalla denna linie åt dem, som ämna resa till Amerika, emedan på densamma ser-veras tillräcklig och god mat, samt rena och snygga logomenter. Till yttermera visso hafva vi detta med våra egna namn egenhändigt undertecknat.

C. O. Robertsson Wolfe,
Island.

Joh. Dignan,
Coole.

M:rs Eneck,
Bertier en hauth.

M:rs Jacksson,
Canada.

H:r Simonsson,
Arendahl, Norvay.

M:rs Willer.

M:rs Irink,
Canada.

M. A. William.
Canada.

E. Rall,
Bristol.

W. Meath,
Ireland.

William Iogs,
N. B. Canada.

W. Melville,
Ioranto Ont.

Katarina Robertsson,
Glasgow.

Anna Simonsson,
Arendahl, Norvay.

M:rs W. Pettersson,
Montreal, Canada.

M:rs Whetehead.
Levoston.

Bästa vägen att uppnå Amerika.

Många utvandrare, som bestämdt sig för platser i det inre af landet, föreställa sig, att de böra landstiga i Newyork. Denna tanke är emellertid i 9 fall af 10 ett misstag; ty de skola spara både tid och penningar genom att gå med Allan-Linien och landstiga i den stad, som med hänseende till deras slutliga destination är fördelaktigast, isynnerhet om de bestämdt sig för någon af de nordliga, vestliga eller sydliga staterna. Newyork är dessutom känd och erkänd att vara en bland de farligaste städer för ovane resande, då den är uppfylld af alla slags runners och bedragare, som gjordt sig ett in-drägtigt och oftast obestraftadt yrke att lura den oer-farne emigranten.

**Afstånd från Liverpool till landstigningsplatser i
Amerika.**

Till Halifax Nowa Scotia	2,453 mil
„ Quebec	2,634 „
„ Portland	2,700 „
„ Boston	2,803 „
„ Newyork	3,016 „

Tusentals tacksägelseskifter från belättna passagerare kunna beses å kontoret.

Obs. Tillfölje af sin stora ångbåtsflotta expedierar Allan-Linien 3 stora ångbåtar i veckan från England, under det andra kompanier endast ansända en. Ingen af denna linies passagerare kan därför blifva uppehållen i England hvilket deremot ofta är fallet med andras.

J. Brinck,

Agent för Allan-Linien.

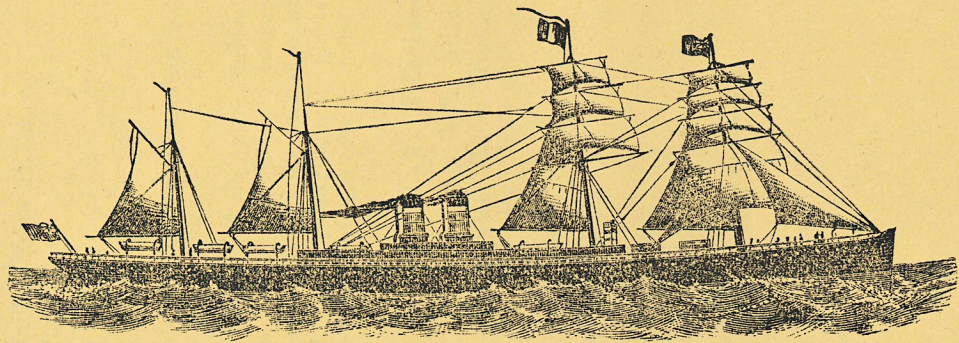
Kontor: *Norra Wallgatan 50, Malmö,*
(Hotell Småland.)

ALLAN-LINIENS

KONK. BOKH. H. H. H. H.

ALLAN-LINIENS

Kongl. Postångfartyg.

Pris 15 öre.